Prima instanţa, judecător Andrei Mocanu
Dosarul nr. 1a-1241/23 Judecătoria *****
1-22165798-02-1a-12072023

D E C I Z I E
(d i s p o z i t i v)

21 mai 2024 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Silvia Cecan
Judecătorii Liubovi Brînza
Ecaterina Palanciuc

Cu participarea:
Procurorului Dorina Tăut
Apărătorului Dina Potereanu

a judecat, în şedinţă publică, recursul apărătorului Dina Potereanu în interesele inculpatului Ghereg Cristian, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei ***** din 4 iulie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui

Ghereg Cristian, IDNP *****, născut la *****, o*****

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) şi d) din Codul penal.

Conducându-se de art. 449 alin.(1) pct. 1 lit. a) şi art. 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul apărătorului Dina Potereanu în interesele inculpatului Ghereg Cristian, declarat împotriva sentinței Judecătoriei ***** din 4 iulie 2023.

Se menține sentința contestată fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatului Ghereg Cristian de calculat din momentul reținerii.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea deciziei motivate va avea loc la 21 mai 2024, ora 14:00.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Liubovi Brînza

Ecaterina Palanciuc

Prima instanţa, judecător Andrei Mocanu
Dosarul nr. 1a-1241/23 Judecătoria *****
1-22165798-02-1a-12072023

D E C I Z I E

21 mai 2024 mun. Chişinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Silvia Cecan
Judecătorii Liubovi Brînza
Ecaterina Palanciuc

Cu participarea:
Procurorului Dorina Tăut
Apărătorului Dina Potereanu

a judecat, în şedinţă publică, recursul apărătorului Dina Potereanu în interesele inculpatului Ghereg Cristian, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei ***** din 4 iulie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui

Ghereg Cristian, IDNP *****, născut la *****, o*****

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) şi d) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanţă: 11 noiembrie 2022-4 iulie 2023, în instanța de recurs, 12 iulie 2023-21 mai 2024.

Procedura de citare legal executată.

Apărătorul a pledat pentru admiterea recursului.

Procurorul a solicitat respingerea recursului.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în şedinţa de judecată, Colegiul,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentinţa Judecătoriei ***** din 4 iulie 2023, Ghereg Cristian a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal şi i s-a stabilit pedeapsă - 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
2. În temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, pentru cumul de sentinţe, la pedeapsa stabilită inculpatului Ghereg Cristian, se adaugă parţial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin Sentinţa Judecătoriei ***** din 25.11.2020 şi se stabileşte definitiv pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
3. S-a anunțat în căutare Ghereg Cristian.
4. În temeiul art. art. 176, 177, 178, 195 din Codul de procedură penală, s-a aplicat lui Ghereg Cristian măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care urmează a fi aplicat din momentul reţinerii.
5. Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare fiind calculat din momentul reţinerii lui Ghereg Cristian.
6. Corpurile delicte: o căruţă confecţionată din metal de culoare verde si calul care au fost transmise spre păstrare părţii vătămate Gangan Vitalie de lăsat în continuare la păstrare acestuia, iar la rămînerea definitivă a sentinţei de transmis în proprietatea acestuia.

7. Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanţă a constatat că Ghereg Cristian, la 21 octombrie 2022, aproximativ la ora 2030, aflându-se în s. *****, r. *****, având intenţia sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane şi asigurîndu-se că nu este văzut de nimeni, a pătruns în gospodăria lui *****, r. *****, de unde pe ascuns a sustras teleaga la preţul de 3000 lei şi calul la preţul de 15000 lei care era înhămat la teleagă şi care aparţin lui Gangan Vitalie, în rezultatul acţiunilor infracţionale părţii vătămate i-a fost cauzată o daună materială în proporţii considerabile în sumă totală de 18000 lei.
8. Acţiunile lui Ghereg Cristian se încadrează juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. c) şi d) din Codul penal, după indicii calificativi, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrunderea în domiciliu cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.
9. Subsecvent, în şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti inculpatul Ghereg Cristian a declarat, personal, prin înscris autentic semnat de el, că recunoaşte în totalitate săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea de noi probe, a declarat că îi sunt cunoscute probele din dosar şi nu are obiecţii în privinţa lor.
10. Nefiind de acord cu sentința, apărătorul Dina Potereanu în interesele inculpatului Ghereg Cristian a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care a aplica inculpatului o pedeapsă prin prisma prevederilor art. 90 din Codul penal.
11. În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră și nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului.
12. Art.75 din Codul penal, stabileşte criteriile generale de individualizare a pedepsei, adica principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecata), trebuie sa tina seama de fiecare data cind soluţionează cauza penala si sa decidă momentul cind alege categoria de pedeapsa conform normelor generale stipulate in art. 62-71 din Codul penal, termenul, marimea acesteia conform limitelor fixate in articolul respectiv al Părţii speciale a CP.
13. Limitele pedepsei, prevăzute in partea speciala, sunt determinate de încadrarea juridica a faptei și reflecta gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia consta în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisa, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
14. Termenul pedepsei, în afara de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihica, situaţia materiala, familiala sau sociala, prezenta sau lipsa

antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pîna sau după săvârşirea infracţiunii.

15. Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilita și este în dependenta de circumstanţele atenuante si agravante, prevăzute de art.76 - 77 CP, precum si efectele acestora prescrise in art.78 CP în cazul constatării unor circumstanţe excepţionale, corespunzătoare prevederilor art.79 CP.
16. De asemenea, apărarea nu este de acord cu constatarea instanţei de judecata, a prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod Penal, în corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei nu a stabilit o pedeapsa echitabila în limitele fixate in articolul corespunzător din Partea speciala a Codului penal, care prevede răspunderea pentru infracţiunea săvârșita și în conformitate cu dispoziţiile Părții generale a Codului penal.
17. Potrivit art. 79 din Codul penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minună, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.
18. Audiind participanţii la proces, examinând materialele cauzei penale, Colegiul penal conchide că recursul declarat urmează a fi considerat nefondat şi pasibil de a fi respins, iar sentinţa sus-indicată urmează a fi menținută fără modificări.
19. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
20. Potrivit Legii pentru modificarea unor acte normative nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), a fost modificat articolul 364^1, astfel, la alineatul (1), după cuvântul ”inculpatul” se introduc cuvintele ”persoană fizică”, articolul se completează cu alineatul (11) cu următorul cuprins: ”(11) Judecarea cauzelor penale privind infracţiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detenţiune pe viaţă nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.”, alineatul (2) se completează cu textul ”, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului”; alineatul (8) se abrogă; articolul se completează cu alineatele (10) şi (11) cu următorul cuprins: ”(10) Sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentinţa, invocând doar erorile procesuale. (11) Recursul se judecă de

către instanţa ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

21. La fel, conform art.IV alin.(2) din Legea menționată, cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de iniţiere a acordului de recunoaştere a vinovăţiei şi cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătoreşti se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.
22. Astfel, avînd în vedere la faptul că în cadrul ședinței de judecată, în instanța de fond inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar sentința a fost adoptată prin prisma art. 364[1] din Codul de procedură penală, cu respectarea Legii, Colegiul va examina prezenta cauză în procedură de recurs, or la data adoptării decizie, cauze se afla la etapa de până la începerea cercetării judecătorești.
23. Totodată, art. V alin.(2) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală şi a Codului contravenţional) nr. 245 din 31.07.2023 (în vigoare 22.08.2023), pledează că la data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale şi contravenţionale pentru care au fost stabilite data şedinţei de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.
24. La fel, conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.
25. Astfel, cu derogare de la modificările operate de legiuitor la art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, Colegiul prin prisma art. V alin.(2) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală şi a Codului contravenţional) nr. 245 din 31.07.2023 (în vigoare 22.08.2023), va examina cauza în procedură publică, or Legea invocată pledează că recursurile declarate în cauzele penale şi contravenţionale pentru care au fost stabilite data şedinţei de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi, la caz, prezenta cauză a fost repartizată la Curtea de Apel Chișinău la 12 iulie 2023.
26. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
27. Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

28. Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită; dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvîrşirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. Dacă de săvîrşirea infracţiunii sînt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin.(5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat

de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

29. În această ordine de idei, Colegiul penal raportînd materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță a ținut cont de normele indicate mai sus și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată, inclusiv, în partea individualizării pedepsei.
30. Subsecvent, Colegiul indică că instanța de fond, deși inculpatul a recunoscut în totalitate vina, a apreciat probele corespunzător și justificat a reținut vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat, mai mult, nici unul din participanții la proces nu au obiectat vis-a-vis de învinuirea adusă inculpatului.
31. În continuare, Colegiul penal, ținând cont de instituția stabilirii pedepsei, consideră că prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, motiv din care se impune aprecierea recursului ca fiind nefondat, or argumente certe și pertinente care ar indica la netemeinicia sentinței contestate nu au fost identificate.
32. În acest context, Colegiul penal consideră că instanţa de fond corect a apreciat probele care demonstrează vinovăția inculpatului, cât și măsura de pedeapsă aplicată, ţinând cont de circumstanţele reale şi personale, de circumstanţele atenuante şi cele agravante.
33. Consecvent, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportat la toate criteriile prevăzute de art. 75 din Codul penal, urmează a se reține elementele ce ţin materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului.
34. Conform prevederilor art. 61 alin.(l) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
35. Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Iar

potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

36. Astfel, Colegiul, la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, ţine cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
37. Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin.(l) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.
38. Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
39. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.
40. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.
41. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpaţilor trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
42. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
43. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvîrşite, se stabileşte avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea

infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

44. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
45. În continuare instanța de recurs indică că conform prevederilor art. 16 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.
46. Conform prevederilor art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea, echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
47. Subsecvent, Colegiul indică că în speţă, în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 din Codul penal, reține căința activă.
48. Totodată, careva circumstanțe agravante prevăzute de art.77 din Codul penal, care ar urma a fi reţinute la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța nu a reținut.
49. Subsecvent, Colegiul indică că la stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 75 din Codul penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
50. Concomitent, se reţine că motivele recurentului în partea stabilirii unei pedepse neprivative de libertate nu pot fi reținute.
51. Astfel, Colegiul menționează că inculpatul prin sentinţa Judecătoriei ***** din 25.11.2020, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), şi d) Cod Penal, art. 186 alin. (2) lit. b), c), şi d) Cod Penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă în baza art. 84 alin. (1) Cod Penal de 1 ani şi 2 luni închisoare, conform art. 90 Cod Penal, a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probaţiune de 2 ani, cu obligarea condamnatului să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent şi a fost obligat să presteze 100 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii
52. Potrivit art. 85 alin.(1) Cod Penal, dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte

de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară.

53. Prin urmare, Colegiul reiterează că inculpatul fiind condamnat anterior la privaţiune de libertate cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei închisorii, în cadrul termenului de probaţiune acordat, a săvârşit o nouă infracţiune.
54. În acest sens, în baza celor menţionate şi avînd în vedere faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni, atît din partea condamnatului, cît şi a altor persoane, punînd în coroborare circumstanţele atenuante şi cele agravante, săvîrşirea unei infracţiunii mai puţin grave, precum şi avînd în vedere recunoaşterea de către inculpat a faptelor indicate în rechizitoriu, judecarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, instanţa de fond justificat a stabilit inculpatului, prin prisma art. 85 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
55. Reieşind din prevederile art. 61 din Codul penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanţa de recurs consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului Ghereg Cristian este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.
56. Astfel, Colegiul nu consideră oportună aplicarea altor forme de pedepse cât şi prevederile art. 90 din Codul penal, suspendarea condiţionată a executării pedepsei, pe motiv că inculpatul fiind anterior condamnat, a comis o nouă infracțiune, prin urmare nu s-a corijat și prezintă pericol pentru societate.
57. Ținând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanţa de recurs denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găseşte proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.
58. Colegiul penal indică că pedeapsa numită lui Ghereg Cristian este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentinţa fiind legală şi

întemeiată, iar recursul este nefondat şi pasibil de a fi respins.

59. Reieşind din cele sus-indicate, conducându-se de art. 449 alin.(1) pct. 1 lit. a) şi art. 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul apărătorului Dina Potereanu în interesele inculpatului Ghereg Cristian, declarat împotriva sentinței Judecătoriei ***** din 4 iulie 2023.

Se menține sentința contestată fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatului Ghereg Cristian de calculat din momentul reținerii.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea deciziei motivate va avea loc la 21 mai 2024, ora 14:00.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Liubovi Brînza

Ecaterina Palanciuc